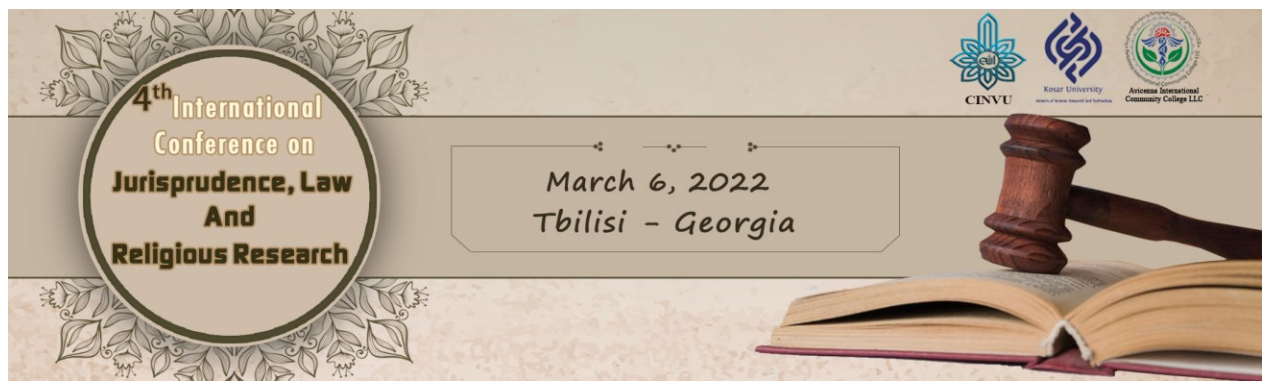

مطالعه تطبیقی همه گیری کرونا ویروس (کوید-۱۹) بر تعهدات قراردادی، حدوث و ثبوت هاردشیپ و فورس ماژور بر آن

کامران قلعه کوهی^۱، بهاره الیکی^۲، مریم نجفی بابادی^۳

۱- نویسنده مسؤول، دانش آموخته کارشناسی ارشد، حقوق خصوصی، مؤسسه آموزش عالی شفق، تنکابن

۲- دانش آموخته کارشناسی حقوق، دانشگاه پیام نور واحد گز برخوار

۳- دانش آموخته کارشناسی حقوق، دانشگاه پیام نور واحد دلیجان

چکیده

پاندمی کرونا ویروس ۲۰۱۹ (کوید-۱۹) از زمان شیوع تا به امروز جامعه بین الملل را در حوزه های مختلف از جمله حقوقی، سیاسی و اقتصادی، فرهنگی و آموزشی، درمانی و بهداشتی را به چالش کشید. از اهم پیامدهای آن در عرصه حقوق وضعیت اجرای تعهدات و ثبوت هاردشیپ و فورس ماژور است. در پی شیوع پاندمی پرسش های حقوقی متعددی به وجود آمد که نیازمند پاسخگویی نظام های حقوقی به این چالش ها است تا ضمن تقنین و بازنگری در قوانین موجود راهکارهایی اتخاذ گردد تا در مواجهه با چنین چالش هایی به سرعت وارد عمل شوند. پاندمی کرونا سبب گردید دولت ها اقدامات مختلفی در جهت تضمین حفظ سلامت شهروندان خود انجام دهند، این امر سبب تغییرات شدید اقتصادی گردید و روابط حقوقی بین مردم و نیز مردم با دولت را به شدت متأثر ساخت و این حوزه را به چالش کشید. نظام های حقوقی مختلف به منظور پاسخگویی به نیازهای حقوقی در جهت رفع چالش های این پاندمی به ارائه راهکارهایی در راستای حفظ مصالح و اجتناب از مفاسد، برقراری عدالت و ایجاد نظم، اقدام به تقنین یا وضع قوانین جدید نموده اند. در این مقاله تلاش بر آن است تا با بررسی و تطبیق دیدگاه نظام های حقوقی مختلف در رویارویی با چالش های اقتصادی و حقوقی ناشی از کرونا ویروس به جهت عدم رعایت اصل اصاله الزوم و پای بندی به قراردادها، معاذیر قانونی از جمله هاردشیپ و فورس ماژور مورد تحلیل واقع گردد و النهایه ضمانت اجرای انحلال، تعلیق و تعدیل بررسی گردد.

واژگان کلیدی: کرونا ویروس (کوید-۱۹)، هاردشیپ و فورس ماژور، تعدیل و تعلیق و انحلال، تعذر، عدم انجام تعهد